

Bryssel den 23 januari 2019
(OR. en)

5495/19

**Interinstitutionellt ärende:
2018/0233(COD)**

**CODEC 137
FISC 48
ECOFIN 42
CADREFIN 27
PE 12**

INFORMERANDE NOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Ärende:	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Fiscalisprogrammet för samarbete på beskattningsområdet – Resultatet av Europaparlamentets överläggningar (Strasbourg den 14–17 januari 2019)

I. INLEDNING

Föredraganden, Sven GIEGOLD (Verts/ALE – DE), lade som företrädare för utskottet för ekonomi och valutafrågor fram ett betänkande bestående av ett ändringsförslag (ändringsförslag 1) till förslaget till förordning.

Dessutom lade S&D fram ett ändringsförslag (ändringsförslag 2) och Verts/ALE ett identiskt ändringsförslag (ändringsförslag 3).

II. OMRÖSTNING

Vid omröstningen i plenum den 17 januari 2019 antogs två ändringsförslag (ändringsförslagen 1 och 2, som var identiskt med ändringsförslag 3) till förslaget till förordning. Ändringarna återges i bilagan.

Efter omröstningen återförvisades förslaget till utskottet i enlighet med artikel 59.4 fjärde stycket i Europaparlamentets arbetsordning, vilket innebar att Europaparlamentets första behandling inte avslutades och att förhandlingar med rådet inleddes.

Inrättande av Fiscalisprogrammet för samarbete på beskattningsområdet *I**

**Europaparlamentets ändringar antagna den 17 januari 2019 av förslaget till
Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Fiscalisprogrammet för
samarbete på beskattningsområdet (COM(2018)0443 – C8-0260/2018 – 2018/0233(COD))¹**

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

[Ändring 1, om inte annat anges]

EUROPAPARLAMENTETS ÄNDRINGSFÖRSLAG*

till kommissionens förslag

2018/0233 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om inrättande av Fiscalisprogrammet för samarbete på beskattningsområdet

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING,

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 114 och 197,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

¹ Ärendet återförvisades för interinstitutionella förhandlingar till det ansvariga utskottet, i enlighet med artikel 59.4 fjärde stycket i arbetsordningen (A8-0421/2018).

* Ändringar: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med fetkursiv stil och strykningar med symbolen ■ .

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

- (1) Fiscalis 2020-programmet, som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2013³ och genomförs av kommissionen i samarbete med medlemsstaterna och associerade länder, har liksom sina föregångare bidragit väsentligt till att underlätta och utöka samarbetet mellan skattemyndigheter inom unionen. Mervärdet av dessa program, även när det gäller att skydda unionens medlemsstaters och skattebetalarnas finansiella och ekonomiska intressen, har framhållits av skattemyndigheterna i deltagande länder. De utmaningar som identifierats inför nästa decennium kan *ofta* inte hanteras *effektivt* om medlemsstaterna inte ser bortom gränserna för sina administrativa territorier och har ett starkt samarbete med sina motparter.
- (2) Fiscalis 2020-programmet erbjuder medlemsstaterna en unionsram inom vilken de kan utveckla dessa samarbetsaktiviteter, vilket är mera kostnadseffektivt än om varje medlemsstat själv skulle inrätta enskilda samarbetsramar på bilateral eller multilateral grund, *vare sig det är mellan sig själva eller med tredjeländer med vilka unionen har ett nära samarbete på skatteområdet*. En fortsättning av det programmet bör följaktligen säkerställas genom att man inrättar ett nytt program på samma område, Fiscalisprogrammet (nedan kallat programmet).
- (2a) *Programmet bör göra det möjligt att stärka medlemsstaternas förmåga att bekämpa skattebedrägeri, korruption, skatteundandragande och aggressiv skatteplanering, även genom tekniskt stöd för personalutveckling och utveckling av administrativa strukturer. Detta stöd måste tillhandahållas på transparent sätt.*

² EUT C [...], [...], s. [...].

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2013 av den 11 december 2013 om ett åtgärdsprogram för att förbättra skattesystemens funktionssätt i Europeiska unionen för perioden 2014–2020 (Fiscalis 2020) och om upphävande av beslut nr 1482/2007/EG (EUT L 347, 20.12.2013, s. 25).

- (3) Genom att tillhandahålla en ram för åtgärder som stöder den inre marknaden, främjar **rättvis konkurrens i unionen** och skyddar unionens och dess medlemsstaters budgetintressen och ekonomiska intressen bör programmet bidra till att förebygga och bekämpa skattebedrägeri, skatteundandragande, **aggressiv skatteplanering** och **dubbel icke-beskattnings**, förebygga och minska onödiga administrativa bördor för medborgare och företag vid gränsöverskridande transaktioner, **främja mer rättvisa och effektiva skattesystem**, frigöra den inre marknadens hela potential och främja **rättvis konkurrens i unionen**, samt stödja en gemensam unionsstrategi i internationella forum.
- (4) I denna förordning fastställs en finansieringsram för programmet som ska utgöra det särskilda referensbeloppet, i den mening som avses i punkt 17 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning⁴, för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförfarandet.
- (5) För att stödja tredjeländers anslutning och associering bör programmet vara öppet för deltagande av anslutande länder, kandidatländer, potentiella kandidater och de partnerländer som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken, förutsatt att vissa villkor är uppfyllda. Det får även vara öppet för andra tredjeländer, **särskilt de minst utvecklade länderna**, i enlighet med villkor som anges i särskilda avtal mellan unionen och dessa länder angående deras deltagande i unionens program.
- (5a) **Europaparlamentet har fastställt prioriteringar. Den aktuella bristen på finansiering är ett hinder för att uppnå de mål som fastställts av Europaparlamentet för den fleråriga budgetramen efter 2020 [2017/2052(INI)]. Ett effektivare samarbete på skatteområdet kan möjliggöra bättre insamling av nödvändiga resurser för genomförandet av den kommande fleråriga budgetramen.**
- (6) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) **2018/1046**⁵ (nedan kallad *budgetförordningen*) är tillämplig på detta program. I den förordningen fastställs regler för

⁴ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁵ **Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr**

genomförandet av unionens budget, inklusive regler om bidrag, priser, upphandling och ersättning till externa experter.

- (7) De åtgärder som genomfördes inom Fiscalis 2020-programmet har visat sig vara adekvata och bör därför behållas. För att programmet ska kunna verkställas på ett enklare och mer flexibelt sätt och därigenom bättre uppnå sina mål bör åtgärderna fastställas enbart i form av övergripande kategorier, med en förteckning över belysande exempel på konkreta verksamheter. **Åtgärderna bör dock avse prioriterade frågor för att skydda unionens och dess medlemsstaters budgetintressen och ekonomiska intressen.** Genom samarbete och kapacitetsuppbyggnad bör Fiscalisprogrammet även stimulera och stödja införande och utnyttjande av innovationer, för att ytterligare förbättra förmågan att utföra kärnuppgifterna vad gäller beskattning.
- (8) Med tanke på skattebetalarnas ökade rörlighet, antalet gränsöverskridande transaktioner och internationaliseringen av finansiella instrument, **och därmed den ökade risken för skattebedrägeri, skatteundandragande och aggressiv skatteplanering**, långt utöver unionens gränser kan det vara av intresse för unionen och medlemsstaterna att anpassa eller utvidga europeiska elektroniska system till tredjeländer som inte är associerade till programmet och internationella organisationer. Det skulle framför allt undvika den administrativa börda och de kostnader som är förbundna med att utveckla och handha två likartade elektroniska system för informationsutbyten inom unionen respektive internationellt. När det motiveras av ett sådant intresse bör följaktligen anpassningar eller utvidgningar av europeiska elektroniska system till att även omfatta samarbete med tredjeländer och internationella organisationer betraktas som stödberättigande kostnader inom ramen för programmet. **Förutsatt att prioriterade frågor till fullo har finansierats kan särskilda åtgärder som avser minst utvecklade länder, särskilt när det gäller automatiskt informationsutbyte, också uppmuntras inom ramen för programmet, där detta är lämpligt.**
- (9) Med tanke på vikten av globalisering **och av kampen mot skattebedrägeri, skatteundandragande och aggressiv skatteplanering**, bör programmet fortsätta att ge möjlighet att involvera externa experter, i den mening som avses i artikel 238 i

966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

budgetförordningen. *Experterna bör väljas ut på ett transparent sätt på grundval av de färdigheter, erfarenheter och kunskaper som är relevanta för de specifika åtgärderna samt deras förmåga att bidra till dessa åtgärder. Det bör säkerställas att dessa experter är opartiska och att det inte föreligger någon eventuell intressekonflikt med deras yrkesroll. En balanserad representation av alla berörda parter bör säkerställas.*

(9a) Med beaktande av antagandet nyligen av rådets direktiv 2014/107/EU⁶, 2015/2376/EU⁷, 2016/881/EU⁸, 2016/2258/EU⁹ och 2018/822/EU¹⁰ och av de pågående förhandlingarna om en gemensam konsoliderad bolagsskattebas, bör programmet ha som mål att utbilda de anställda vid skattemyndigheterna för att säkerställa ett effektivt genomförande av dessa direktiv.

(10) I linje med kommissionens åtagande i dess meddelande av den 19 oktober 2010 Översyn av EU:s budget¹¹, dvs. att förenkla finansieringsprogram och göra dem samstämmiga, bör medel delas med andra av unionens finansieringsinstrument när programmets planerade åtgärder eftersträvar mål som är gemensamma för flera finansieringsinstrument, vilket dock inte får innefatta dubbelfinansiering. Programmets åtgärder bör säkerställa samstämmighet i användningen av unionens medel till stöd för skattepolitik och skattemyndigheter.

(10a) Av kostnadseffektivitetsskäl bör Fiscalis-programmet utnyttja möjliga synergier med andra unionsåtgärder på närliggande områden, t.ex. tullprogrammet, EU:s program för

⁶ Rådets direktiv 2014/107/EU av den 9 december 2014 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning (EUT L 359, 16.12.2014, s. 1).

⁷ Rådets direktiv (EU) 2015/2376 av den 8 december 2015 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning (EUT L 332, 18.12.2015, s. 1).

⁸ Rådets direktiv (EU) 2016/881 av den 25 maj 2016 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning (EUT L 146, 3.6.2016, s. 8).

⁹ Rådets direktiv (EU) 2016/2258 av den 6 december 2016 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller skattemyndigheters tillgång till information för bekämpning av penningtvätt (EUT L 342, 16.12.2016, s. 1).

¹⁰ Rådets direktiv (EU) 2018/822 av den 25 maj 2018 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning som rör rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang (OJ L 139, 5.6.2018, p. 1).

¹¹ COM(2010) 0700.

bedrägeribekämpning, programmet för den inre marknaden och stödprogrammet för reformer.

- (10b) *Individuella nationella bedrägeribekämpningsinitiativ skulle potentiellt kunna flytta bedrägerierna till andra medlemsstater, ofta grannländer, och skapa en oproportionerlig administrativ börda för företag som följer skattebestämmelserna, samt en brist på rättssäkerhet vid internationell handel. Därför är det avgörande att kommissionen anpassar nationella åtgärder för bedrägeribekämpning genom samordning av nationell bästa praxis på unionsnivå.*
- (11) *En betydande andel av anslaget till programmet bör gå till åtgärder för it-kapacitetsuppbyggnad. Särskilda bestämmelser bör därför beskriva gemensamma respektive nationella komponenter i de europeiska elektroniska systemen. Vidare bör åtgärders räckvidd och kommissionens och medlemsstaternas respektive ansvarsområden fastställas tydligt. **Det bör skapas en smidig interoperabilitet mellan de gemensamma och nationella komponenterna i de europeiska elektroniska systemen och synergier med andra elektroniska system i relevanta unionsprogram.***
- (12) Det finns för närvarande inget krav på att en flerårig strategisk plan för beskattning ska upprättas för att skapa en sammanhållen och driftskompatibel elektronisk miljö för beskattning inom unionen. För att säkerställa att åtgärderna för it-kapacitetsuppbyggnad är samstämmiga och samordnade bör programmet föreskriva att en sådan flerårig plan för beskattning ska upprättas.
- (13) Denna förordning bör genomföras med hjälp av arbetsprogram. Med tanke på att de mål som ska uppnås har medellång respektive långfristig karaktär och utgående från tidigare erfarenheter bör arbetsprogrammen kunna täcka flera år. Övergången från årliga till fleråriga arbetsprogram kommer att minska den administrativa bördan för både kommissionen och medlemsstaterna men *den bör däremot inte under några omständigheter leda till informationsförlust och minskad transparens för skattebetalarna. Fleråriga arbetsprogram bör återspegla all relevant information som tas fram i samband med de årliga rapporter eller den kartläggning som avses i denna förordning. Dessa årliga rapporter bör offentliggöras för att informera skattebetalarna om bästa praxis, erfarenheter, utmaningar och kvarstående hinder som identifierats inom programmet.*

- (14) För att **komplettera** denna förordning bör **befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) delegeras till kommissionen med avseende på antagandet av arbetsprogram.**
- (15) Enligt punkterna 22 och 23 i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning¹² behöver **programmet** utvärderas på grundval av information som samlas in till följd av specifika övervakningskrav, samtidigt som överreglering och administrativa bördor, särskilt för medlemsstaterna, undviks, **och Refit-programmet beaktas**. Dessa krav **bör** i förekommande fall innefatta mätbara indikatorer som tjänar som grund för utvärdering av **denna förordnings** konsekvenser i praktiken. **Resultatet av denna övervakning bör vara föremål för en konsoliderad årsrapport som utarbetas av kommissionen, på grundval av information som medlemsstaterna tillhandahåller. Rapporten bör innehålla en kartläggning av kvarstående hinder i medlemsstaterna för förverkligandet av programmålen i artikel 3 och de prioriterade åtgärderna i artikel 7.2a samt förslag på bästa praxis. Dessutom bör kommissionen utarbeta en halvtidsutvärdering och en slutlig utvärdering av programmet. Både årsrapporterna och utvärderingsrapporterna bör offentliggöras på en särskild webbplats.**
- (15a) **kommissionen bör vartannat år sammankalla ett seminarium som involverar två företrädare för stödmottagande medlemsstater för att diskutera problem och föreslå potentiella förbättringar kopplat till programmets teman, särskilt informationsutbytet mellan skattemyndigheter. Seminariedeltagarna ska utgöras av en företrädare för skattemyndigheternas ledning och en företrädare för en fackförening för anställda vid skattemyndigheterna samt en företrädare för Europaparlament och rådet.**
- (16) I syfte att möjliggöra en lämplig respons på ändringar av de skattepolitiska prioriteringarna bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av förteckningen över indikatorer för att mäta i vilken utsträckning programmets särskilda mål uppnåtts. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa

¹² Interinstitutionellt avtal av den 13 april 2016 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om bättre lagstiftning (EUT L 123, 12.5.2016, s. 1).

lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

- (17) I enlighet med budgetförordningen, Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013¹³, rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95¹⁴, rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96¹⁵ och rådets förordning (EU) 2017/1939¹⁶ ska unionens ekonomiska intressen skyddas genom proportionella åtgärder, inbegripet förebyggande, upptäckt, korrigerande och utredning av oriktigheter och bedrägeri, krav på återbetalning av belopp som gått förlorade, betalats ut på felaktiga grunder eller använts felaktigt samt i tillämpliga fall administrativa sanktioner. I enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 och förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 får Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) utföra administrativa utredningar, inbegripet kontroller och inspektioner på platsen, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen. Enligt förordning (EU) 2017/1939 får Europeiska åklagarmyndigheten utreda och lagföra bedrägeri och andra brott som skadar unionens ekonomiska intressen, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371¹⁷. I enlighet med budgetförordningen ska varje person eller enhet som tar emot medel från unionen samarbeta fullständigt för att skydda unionens ekonomiska intressen, ge kommissionen, Olaf, Europeiska åklagarmyndigheten och Europeiska revisionsrätten alla rättigheter och

¹³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

¹⁴ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 23.12.1995, s. 1).

¹⁵ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

¹⁶ Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).

¹⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (EUT L 198, 28.7.2017, s. 29).

all tillgång som behövs och säkerställa att tredje parter som är involverade i förvaltningen av medel från unionen beviljar likvärdiga rättigheter.

- (18) Övergripande finansiella regler som antagits av Europaparlamentet och rådet på grundval av artikel 322 i EUF-fördraget är tillämpliga på denna förordning. Dessa regler fastställs i budgetförordningen och bestämmer särskilt förfarandet för uppställning och genomförande av budgeten genom bidrag, upphandling, priser och indirekt genomförande samt föreskriver kontroller av finansiella aktörers ansvar. Regler som antas på grundval av artikel 322 i EUF-fördraget gäller även skyddet av unionens budget vid allmänna brister när det gäller rättsstatsprincipen i medlemsstaterna, eftersom respekten för rättsstatsprincipen är en förutsättning för en sund ekonomisk förvaltning och en verkningsfull EU-finansiering.
- (19) Typerna av finansiering och metoderna för genomförande enligt denna förordning bör väljas ut på grundval av hur väl de bidrar till uppnåendet av åtgärdernas särskilda mål och åstadkommer resultat, med beaktande av framför allt kostnaderna för kontroller, den administrativa bördan och den förväntade risken för bristande efterlevnad. Detta bör innebära att man överväger användningen av enhetsbelopp, schablonsatser, bidrag till enhetskostnader och finansiering som inte är kopplad till kostnader, i den mening som avses i artikel 125.1 i budgetförordningen. ***Täckningen av resekostnader bör vara en prioritering så att nationella experters deltagande i gemensamma åtgärder säkerställs.***
- (20) Eftersom målet för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkan, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (21) Denna förordning ersätter Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2013, som därför bör upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

1. Genom denna förordning inrättas Fiscalisprogrammet för samarbete på beskattningsområdet (nedan kallat *programmet*).
2. Här fastställs målen för programmet, budgeten för perioden 2021–2027, formerna för unionsfinansiering och reglerna för tillhandahållande av sådan finansiering.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *beskattning*: utformning, administration, tillämpning och efterlevnad vad gäller följande skatter och avgifter:
 - a) Mervärdesskatt enligt rådets direktiv 2006/112/EG¹⁸.
 - b) Punktskatter på alkohol enligt rådets direktiv 92/83/EEG¹⁹.
 - c) Punktskatter på tobaksprodukter enligt rådets direktiv 2011/64/EU²⁰.
 - d) Skatter på energiprodukter och elektricitet enligt rådets direktiv 2003/96/EG²¹.

¹⁸ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

¹⁹ Rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker (EGT L 316, 31.10.1992, s. 21).

²⁰ Rådets direktiv 2011/64/EU av den 21 juni 2011 om strukturen och skattesatserna för punktskatten på tobaksvaror (EUT L 176, 5.7.2011, s. 24).

²¹ Rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet (EUT L 283, 31.10.2003, s. 51).

- e) Andra skatter och avgifter som avses i artikel 2.1 a i rådets direktiv 2010/24/EU²², **inklusive bolagsskatt**, i den mån de är relevanta för den inre marknaden och för det administrativa samarbetet mellan medlemsstaterna.
2. *skattemyndigheter*: offentliga myndigheter och andra organ som ansvarar för beskattning eller skatterelaterad verksamhet.
3. *européiska elektroniska system*: de elektroniska system som krävs för beskattning och för utförandet av skattemyndigheternas uppdrag.
4. *tredjeland*: ett land som inte är medlem i unionen.
- 4a. ***minst utvecklat land: ett tredjeland med låg inkomst som står inför betydande strukturella hinder för hållbar utveckling enligt FN:s definition.***

Artikel 3

Programmets mål

1. Programmets allmänna mål är att stödja skattemyndigheter och underlätta beskattning för att förbättra den inre marknadens funktion, stärka ***rättvis konkurrens i unionen*** och skydda unionens och dess medlemsstaters budgetintressen och ekonomiska intressen, ***inbegripet från skattebedrägeri, skatteundandragande och aggressiv skatteplanering, samt förbättra skatteuppbörden.***
2. Programmets särskilda mål är att stödja skattepolitik ***och dess korrekta genomförande, främja*** skattesamarbete, ***utbyte av skatteinformation*** och uppbyggnad av administrativ kapacitet, däribland personalens kompetens, och utveckling och drift av de europeiska elektroniska systemen, ***samt den progressiva modernisering av de rapporterings-, revisions- och programvaruverktyg som ska tillämpas enhetligt i medlemsstaterna.*** ***Programmet ska också hjälpa skattemyndigheter att underlätta och förbättra genomförandet av unionsdirektiven om beskattning och att utbilda sin personal i detta avseende.***

²² Rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder, EUT L 84, 31.3.2010, s. 1.

Artikel 4

Budget

1. Finansieringsramen för genomförandet av programmet för perioden 2021–2027 ska vara **300 miljoner EUR i 2018 års priser eller 339 miljoner EUR** i löpande priser.
2. Det belopp som avses i punkt 1 får **bland annat** täcka utgifter för förberedelser, övervakning, kontroll, revision, utvärdering och andra aktiviteter för förvaltning av programmet och bedömning av programmets måluppfyllelse. Det får också täcka utgifter för studier **och annat relevant skriftligt material**, expertmöten, informations- och kommunikationsåtgärder, i den mån de har anknytning till programmets mål, samt utgifter i samband med it-nätverk som fokuserar på informationsbearbetning och -utbyte, däribland it-verktyg för den strategiska kommunikationen och annat tekniskt och administrativt bistånd som behövs i samband med förvaltningen av programmet.

Artikel 5

Tredjeländer som är associerade till programmet

Programmet ska vara öppet för följande tredjeländer:

- a) Anslutande länder, kandidatländer och potentiella kandidater, i enlighet med de allmänna principer och villkor som fastställs för dessa länders deltagande i unionens program i enlighet med ramavtal och associeringsrådsbeslut för respektive land, eller liknande avtal, och i enlighet med de särskilda villkor som finns i avtal mellan unionen och dessa länder.
- b) Länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken, i enlighet med de allmänna principer och villkor som fastställs för dessa länders deltagande i unionens program i enlighet med ramavtal och associeringsrådsbeslut för respektive land, eller liknande avtal, och i enlighet med de särskilda villkor som finns i avtal mellan unionen och dessa länder, förutsatt att dessa länder i tillräcklig grad har tillnärmat sin relevanta lagstiftning och sina administrativa metoder till unionens lagstiftning och metoder.
- c) Andra tredjeländer i enlighet med villkor i respektive särskilt avtal som täcker ett lands deltagande i unionens program, förutsatt att avtalet

- säkerställer en rimlig balans mellan bidraget från det tredjeland som deltar i unionens program och de fördelar som landet får av respektive program,
- fastställer villkoren för deltagande i programmen, inklusive beräkningen av finansiella bidrag till enskilda program och deras administrativa kostnader. Dessa bidrag ska utgöra inkomster avsatta för särskilda ändamål i enlighet med artikel 21.5 i budgetförordningen,
- inte ger tredjelandet beslutsbefogenhet över programmet,
- garanterar unionens rätt att säkerställa sund ekonomisk förvaltning och att skydda sina ekonomiska intressen.

Under förutsättning att prioriterade frågor har fått full finansiering ska de minst utvecklade länderna uppmuntras att delta i programmet i enlighet med principerna för en konsekvent politik för utveckling och de villkor som fastställs i de särskilda avtalen mellan dessa länder och unionen om dessa länders deltagande i programmet. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 c ska de minst utvecklade ländernas deltagande i programmet vara kostnadsfritt och inriktas på att uppnå internationella skattemål, såsom automatiskt utbyte av skatteinformation. Det särskilda avtalet ska garantera unionens rätt att säkerställa en sund ekonomisk förvaltning och skydda sina ekonomiska intressen.

Artikel 6

Genomförande av och former för EU-finansiering

1. Programmet ska genomföras genom direkt förvaltning i enlighet med budgetförordningen.
2. Programmet får tillhandahålla finansiering i alla former som anges i budgetförordningen, särskilt bidrag, priser, upphandling och ersättning till externa experter för deras utgifter för resor och uppehålle.

KAPITEL II

STÖDBERÄTTIGANDE

Artikel 7

Stödberättigande åtgärder

1. Endast åtgärder som genomför de mål som avses i artikel 3 ska berättiga till finansiering.
2. Åtgärder enligt punkt 1 ska innefatta följande:
 - a) Möten och liknande särskilda evenemang.
 - b) Projektbaserat strukturerat samarbete, **inklusive inspektioner på plats och gemensamma revisioner**. [Ändr. 2 och 3]
 - c) Åtgärder för it-kapacitetsuppbyggnad, i synnerhet utveckling och drift av europeiska elektroniska system, **eller för att inrätta gemensamma register**.
 - d) Åtgärder för uppbyggnad av personalkompetens och annan kapacitetsuppbyggnad.
 - e) Stöd och andra åtgärder, däribland följande:
 1. Studier **och annat relevant skriftligt material**.
 2. Innovationsverksamheter, i synnerhet koncepttest och pilot- och prototypförsök.
 3. Gemensamt framtagna kommunikationsåtgärder.
 4. Andra **relevanta** åtgärder som föreskrivs i de arbetsprogram som avses i artikel 13 och som är nödvändiga för att uppnå eller stödja de mål som anges i artikel 3.

I bilaga 1 anges en icke-uttömmande förteckning över möjliga typer av **relevanta** åtgärder som avses i leden a, b och d.

2a. Åtgärder enligt punkt 1 ska innefatta följande förteckning över prioriterade frågor:

- a) *Tilltäppning av kryphål i det effektiva genomförandet av rådets ändrade direktiv 2011/16/EU²³.*
- b) *Effektivt informationsutbyte, inbegripet gruppfrågor, och utveckling av användbara format med beaktande av initiativ på internationell nivå.*
- c) *Undanröjande av hinder för gränsöverskridande samarbete.*
- d) *Undanröjande av hinder för tillgång till uppgifter om verkligt huvudmannaskap i enlighet med rådets ändrade direktiv 2011/16/EU.*
- e) *Bekämpning av gränsöverskridande mervärdesskattebedrägerier.*
- f) *Utbyte av bästa praxis för indrivning av skatt, inklusive skatt som inte betalats enligt det europeiska direktivet om skatt på sparande.*
- g) *Införande av enhetliga nationella it-verktyg i syfte att utveckla gemensamma gränssnitt för att möjliggöra sammankoppling av nationella it-system.*

3. Åtgärder bestående i utveckling och drift av anpassningar eller utvidgningar av gemensamma komponenter i de europeiska elektroniska systemen för samarbete med tredjeländer som inte är associerade till programmet eller internationella organisationer ska vara berättigade till finansiering när de är av intresse för unionen. Kommissionen ska inrätta nödvändiga administrativa arrangemang, som kan ange ett finansiellt bidrag från berörda tredje parter till sådana åtgärder.
4. När en åtgärd för it-kapacitetsuppbyggnad som avses i punkt 2 c avser utveckling och drift av ett europeiskt elektroniskt system ska enbart kostnader relaterade till de ansvarsområden som kommissionen anförtrots enligt artikel 11.2 vara berättigade till finansiering inom ramen för programmet. Medlemsstaterna ska bära de kostnader som är relaterade till de ansvarsområden som de anförtrots i enlighet med artikel 11.3.

²³ *Rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG (EUT L 64, 11.3.2011, s. 1).*

Artikel 8

Deltagande av externa experter

1. Om det bidrar till fullbordandet av åtgärder som genomför de mål som avses i artikel 3 får företrädare för statliga myndigheter, inbegripet sådana från tredjeländer som inte är associerade till programmet enligt artikel 5 ***och, där det är relevant, företrädare för internationella och andra relevanta organisationer, företrädare för ekonomiska aktörer och organisationer som företräder ekonomiska aktörer eller det civila samhället delta som externa experter i åtgärder som organiseras inom ramen för programmet*** ***Kommissionen ska bland annat bedöma dessa externa experters opartiskhet, se till att ingen intressekonflikt föreligger med deras yrkesmässiga förpliktelser och fatta beslut om deras deltagande på ad hoc-basis, utifrån behov.***
2. Kostnader som uppstår för sådana externa experter som avses i punkt 1 ska berättiga till ersättning inom ramen för programmet i enlighet med artikel 238 i budgetförordningen.
3. De externa experterna ska ***inom ramen för ett transparent och balanserat förfarande*** väljas ut av kommissionen på grundval av färdigheter, erfarenheter och kunskaper som är relevanta för de specifika åtgärderna, ***samt deras förmåga att bidra till dessa åtgärder. Kommissionen ska se till att alla relevanta aktörer representeras på ett balanserat sätt. Den ska klargöra huruvida de externa experterna deltar för egen räkning eller för en annan organisations eller ekonomisk aktörs räkning. Förteckningen över externa experter ska offentliggöras på kommissionens webbplats.***

KAPITEL II

BIDRAG

Artikel 9

Tilldelning, komplementaritet och kombinerad finansiering

1. Bidrag inom ramen för programmet ska tilldelas och förvaltas i enlighet med avdelning VIII i budgetförordningen.
2. En åtgärd som har fått bidrag från något annat unionsprogram får också erhålla bidrag genom programmet, under förutsättning att bidraget inte täcker samma kostnader. Reglerna

för varje bidragande unionsprogram ska tillämpas för dess respektive bidrag till åtgärden. Den kumulativa finansieringen får inte överstiga de totala stödberättigande kostnaderna för åtgärden och stödet från de olika unionsprogrammen får beräknas proportionellt i enlighet med de dokument som anger villkoren för stödet.

3. I enlighet med artikel 198 f i budgetförordningen ska bidrag tilldelas utan ansökningsomgång när de stödberättigade enheterna är skattemyndigheter i medlemsstaterna och i sådana tredjeländer som är associerade till programmet enligt artikel 5 i den här förordningen, förutsatt att villkoren i den artikeln är uppfyllda.

Artikel 10

Samfinansieringssats

1. Med avvikelse från artikel 190 i budgetförordningen får programmet finansiera upp till 100 % av en åtgärds stödberättigande kostnader.
2. Den samfinansieringssats som ska tillämpas när åtgärder kräver tilldelning av bidrag ska anges i de fleråriga arbetsprogram som avses i artikel 13.

KAPITEL IV

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER FÖR ÅTGÄRDER FÖR IT-KAPACITETSUPPBYGGNAD

Artikel 11

Ansvarsområden

1. Kommissionen och medlemsstaterna ska tillsammans säkerställa utveckling och drift, inbegripet utformning, fastställande av specifikationer, överensstämmelsetester, införande, underhåll, förbättringar, säkerhet, kvalitetssäkring och kvalitetskontroll, av de europeiska elektroniska system som förtecknas i den fleråriga strategiska plan för beskattning som avses i artikel 12.
2. Kommissionen ska särskilt svara för följande:
 - a) Utveckling och drift av gemensamma komponenter som de fastställts inom ramen för den fleråriga strategiska plan för beskattning som föreskrivs i artikel 12.

- b) Övergripande samordning av utveckling och drift av de europeiska elektroniska systemen med sikte på att de ska vara funktionsdugliga och sammankopplade, förbättras kontinuerligt och genomföras på ett synkroniserat sätt.
 - c) Samordning på unionsnivå av de europeiska elektroniska systemen, med sikte på att främja och genomföra dem på nationell nivå.
 - d) Samordning av utveckling och drift av de europeiska elektroniska systemen i fråga om deras samspel med tredje parter, bortsett från åtgärder som utformats för att uppfylla nationella behov.
 - e) Samordning mellan de europeiska elektroniska systemen och andra relevanta åtgärder som rör e-förvaltning på unionsnivå.
- ea) Samordning av nationellt tillämpade bedrägeribekämpningsåtgärder genom att identifiera och informera om nationell bästa praxis på unionsnivå.***

3. Medlemsstaterna ska särskilt svara för följande:

- a) Utveckling och drift av nationella komponenter som de fastställts inom ramen för den fleråriga strategiska plan för beskattning som föreskrivs i artikel 12.
- b) Samordning av utveckling och drift av de europeiska elektroniska systemens nationella komponenter på nationell nivå.
- c) Samordning mellan de europeiska elektroniska systemen och andra relevanta åtgärder som rör e-förvaltning på nationell nivå.
- d) Regelbunden information till kommissionen om de åtgärder som vidtagits för att deras respektive myndigheter eller ekonomiska aktörer ska kunna använda de europeiska elektroniska systemen till fullo.
- e) Genomförande på nationell nivå av de europeiska elektroniska systemen.

Artikel 12

Flerårig strategisk plan för beskattning

1. Kommissionen ska upprätta och hålla uppdaterad en flerårig strategisk plan för beskattning där samtliga arbetsuppgifter som är relevanta för utveckling och drift av de europeiska elektroniska systemen förtecknas och varje system eller del av ett system klassificeras som
 - a) en gemensam komponent, dvs. en komponent i de europeiska elektroniska systemen som utvecklats på unionsnivå och som är tillgänglig för samtliga medlemsstater eller, av skäl som hänger samman med effektivitet, säkerhet och rationalisering, har identifierats som gemensam av kommissionen,
 - b) en nationell komponent, dvs. en komponent i de europeiska elektroniska systemen som utvecklats på nationell nivå och som är tillgänglig i den medlemsstat som skapat komponenten eller bidragit till dess gemensamma inrättande, eller
 - c) en kombination av båda.
2. Den fleråriga strategiska planen för beskattning ska även innefatta innovations- och pilotåtgärder och sådana stödjande metoder och verktyg som avser de europeiska elektroniska systemen.
3. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om fullgörandet av varje arbetsuppgift som de tilldelats enligt den fleråriga strategiska plan för beskattning som avses i punkt 1. De ska också regelbundet rapportera till kommissionen om utvecklingen av genomförandet av arbetsuppgifterna ***i samband med hela programmet.***
4. Senast den 31 mars varje år ska medlemsstaterna till kommissionen lämna årliga lägesrapporter om genomförandet, under perioden 1 januari–31 december föregående år, av den fleråriga strategiska plan för beskattning som avses i punkt 1. Dessa årliga rapporter ska baseras på ett i förväg fastställt format. ***I de årliga lägesrapporterna ska medlemsstaterna rapportera om hinder i förverkligandet av de program mål som anges i artikel 3 och ta itu med de prioriterade frågor som avses i artikel 7.2a och lämna förslag på bästa praxis.***
5. Senast den 31 oktober varje år ska kommissionen på grundval av ***medlemsstaternas*** årliga rapporter som avses i punkt 4 upprätta en samlad rapport där en bedömning görs av

medlemsstaternas och kommissionens framsteg med att genomföra den plan som avses i punkt 1 *samt framstegen med att uppnå de program mål som nämns i artikel 3 och de prioriterade frågor som avses i artikel 7.2a. För att bedöma de framsteg som gjorts, ska kommissionen i sin konsoliderade årsrapport inkludera en kartläggning av kvarstående hinder i medlemsstaterna för förverkligandet av de program mål som nämns i artikel 3 och ta itu med de prioriterade frågor som avses i artikel 7.2a och komma med förslag på bästa praxis. Kommissionens konsoliderade årsrapport ska offentliggöras på en särskild webbplats för kommissionen och tjäna som grund för framtida fleråriga arbetsprogram som avses i artikel 13 och för de utvärderingsrapporter som avses i artikel 15.*

KAPITEL V

PROGRAMPLANERING, ÖVERVAKNING, UTVÄRDERING OCH KONTROLLER

Artikel 13

Arbetsprogram

1. Programmet ska genomföras med hjälp av sådana fleråriga arbetsprogram som avses i artikel 108 i budgetförordningen.
2. De fleråriga arbetsprogrammen ska antas av kommissionen genom *delegerade akter*. Dessa *delegerade akter* ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 17.

Artikel 14

Övervakning och rapportering

1. I bilaga 2 anges indikatorer för rapportering om programmets uppfyllelse av de särskilda mål som beskrivs i artikel 3.
2. För att säkerställa en ändamålsenlig bedömning av programmets måloppfyllelse ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 17 med avseende på att ändra bilaga 2 för att vid behov se över eller komplettera indikatorerna och komplettera denna förordning med bestämmelser om upprättande av en ram för övervakning och utvärdering.

3. Systemet för prestationsrapportering ska säkerställa att uppgifter för övervakning av programmets genomförande och resultat samlas in resurseffektivt, ändamålsenligt och rättidigt. För detta ändamål ska proportionella rapporteringskrav ställas på mottagarna av unionens medel.

Artikel 15

Utvärdering

1. Utvärderingar ska utföras i god tid för att kunna användas i beslutsprocessen.
Utvärderingar ska offentliggöras av kommissionen på en särskild webbplats.
2. En interimsvärdering av programmet ska göras när det väl föreligger tillräcklig information om genomförandet av programmet, dock senast ***tre*** år efter det att programmet började genomföras.
3. Vid slutet av programmets genomförande, dock senast ***ett*** år efter utgången av den period som anges i artikel 1, ska kommissionen göra en slutlig utvärdering av programmet.
4. Kommissionen ska överlämna slutsatserna från dessa utvärderingar tillsammans med sina egna kommentarer till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.

Artikel 16

Revisioner och utredningar

Om ett tredjeland deltar i programmet genom ett beslut enligt ett internationellt avtal eller något annat rättsligt instrument ska tredjelandet bevilja de rättigheter och den tillgång som krävs för att den behöriga utanordnaren, Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och Europeiska revisionsrätten ska kunna utöva sina respektive befogenheter på ett heltäckande sätt. När det gäller Olaf ska dessa rättigheter innefatta rätten att utföra utredningar, däribland kontroller och inspektioner på platsen, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf).

KAPITEL VI

UTÖVANDE AV DELEGERING OCH KOMMITTÉFÖRFARANDE

Artikel 17

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i **artiklarna 13.2 och 14.2** ska ges till kommissionen till och med den 31 december 2028.
3. Den delegering av befogenhet som avses i **artiklarna 13.2 och 14.2** får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt **artiklarna 13.2 och 14.2** ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 18

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté kallad Fiscaliskommittén. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

KAPITEL VII

ÖVERGÅNGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 19

Information, kommunikation och publicitet

1. Mottagarna av unionsfinansiering ska framhålla unionsfinansieringens ursprung och säkerställa dess synlighet (i synnerhet när de marknadsför åtgärderna och deras resultat) genom att tillhandahålla enhetlig, verkningsfull och proportionell riktad information till olika målgrupper, däribland medierna och allmänheten.
2. Kommissionen ska genomföra informations- och kommunikationsåtgärder avseende programmet och dess åtgärder och resultat. Medel som tilldelats programmet ska också bidra till kommunikationen av unionens politiska prioriteringar, i den mån de har anknytning till de mål som avses i artikel 3.

Artikel 20

Upphävande

Förordning (EU) nr 1286/2013 ska upphöra att gälla med verkan från och med den 1 januari 2021.

Artikel 21

Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning ska inte påverka ett fortsatt genomförande eller en ändring av de åtgärder som berörs av förordning (EU) nr 1286/2013 fram till dess att de avslutas, och den

förordningen ska fortsätta att tillämpas för de berörda åtgärderna fram till dess att de avslutas.

2. Finansieringsramen för programmet får också omfatta de utgifter för tekniskt och administrativt bistånd som är nödvändiga för övergången mellan programmet och de åtgärder som antagits inom ramen för dess föregångare, dvs. förordning (EU) nr 1286/2013.
3. Vid behov får anslag föras in i budgeten efter 2027 för att täcka de kostnader som föreskrivs i artikel 4.2, i syfte att möjliggöra förvaltning av åtgärder som inte slutförts den 31 december 2027.

Artikel 22

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i ... den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA 1

Icke-uttömmande förteckning över möjliga typer av åtgärder som avses i artikel 7.2 första stycket a, b och d

De åtgärder som avses i artikel 7.2 första stycket a, b och d kan bland annat ha följande former:

- a) När det gäller möten och liknande särskilda evenemang:
- Seminarier och workshoppar, där generellt alla länder närvarar, presentationer görs och deltagarna deltar i intensiva diskussioner och intensiv verksamhet om en särskild fråga.
 - Arbetsbesök, som organiseras för att tjänstemän ska kunna förvärva eller utvidga expertis och kunskaper vad gäller skattepolitik.
 - Närvaro vid de administrativa myndigheterna och medverkan i administrativa utredningar.
- b) När det gäller strukturerat samarbete:
- Projektgrupper, där generellt ett begränsat antal länder deltar, där verksamhet sker under en begränsad tidsperiod i syfte att uppnå ett i förväg fastställt mål med noga angivet resultat, inbegripet samordning eller riktmärkning.
 - Arbetsgrupper, dvs. strukturerade samarbetsformer av icke-permanent eller permanent karaktär, där expertis slås samman för att utföra uppgifter på ett specifikt område eller operativ verksamhet, eventuellt med stöd av samordningstjänster online, administrativt bistånd samt infrastruktur och utrustning.
 - Multilateral eller simultan kontroll, bestående av samordnad kontroll av skattesituationen för en eller flera närstående beskattningsbara personer, vilken organiseras av två eller fler länder, varav minst två medlemsstater, med gemensamma eller kompletterande intressen.
 - Gemensam revision, bestående av en gemensam kontroll av skattesituationen för en eller flera närstående beskattningsbara personer genom en enda inspektionsgrupp bestående av två eller flera länder, varav minst två medlemsstater, med gemensamma eller kompletterande intressen.
 - Varje annan form av administrativt samarbete upprättat genom direktiv 2011/16/EU, förordning (EU) nr 904/2010, förordning (EU) nr 389/2012 eller direktiv 2010/24/EU.
- d) När det gäller åtgärder för uppbyggnad av personalkompetens och annan kapacitetsuppbyggnad:
- Gemensam utbildning eller utveckling av e-lärande, för att gynna erforderliga färdigheter och kunskaper om skattefrågor.

- Tekniskt stöd, för att förbättra administrativa förfaranden, stärka den administrativa kapaciteten och förbättra skatteförvaltningarnas funktion och drift genom att ta fram och utbyta god praxis.

BILAGA 2

Indikatorer

Särskilt mål: stödja skattepolitik, skattesamarbete och administrativ kapacitetsuppbyggnad, inbegripet personalkompetens samt utveckling och drift av de europeiska elektroniska systemen.

1. Kapacitetsuppbyggnad (när det gäller administration, personal och it):

1. Index för tillämpning och genomförande av unionsrätt och unionspolitik (antal åtgärder som organiserats på detta område inom programmet och rekommendationer som utfärdats till följd av dessa åtgärder)
2. Index för utbildning (använda utbildningsmoduler; antal tjänstemän som utbildats; deltagarnas kvalitetspoäng)
3. De europeiska elektroniska systemens tillgänglighet (som procentandel av tiden)
4. Gemensamma kommunikationsnätets tillgänglighet (som procentandel av tiden)
5. Förenklade it-förfaranden för nationella förvaltningar och ekonomiska aktörer (antal registrerade ekonomiska aktörer, antal ansökningar och antal samråd i olika elektroniska system som finansieras genom programmet)

2. Kunskapsdelning och nätverkande:

1. Index för samarbetets stabilitet (den omfattning av nätverkande som skapats, antalet personliga möten, antalet samarbetsgrupper online)
2. Index för bästa praxis och riktlinjer (antal åtgärder som organiserats på detta område inom programmet; procentandel skatteförvaltningar som använt en arbetspraxis/riktlinje som utvecklats med stöd av programmet)

2a. Ytterligare indikatorer

1. *Inkomster som uppburits i kampen mot skattebedrägeri, skatteundandragande och aggressiv skatteplanering vid gemensamma revisioner.*
2. *Antal ansökningar om administrativt och rättsligt samarbete som lämnats in, tagits emot och besvarats för varje medlemsstat*